

Ik hef tot God mijn bange stem

tekst: J.W. Schulte Nordholt (vrij naar Psalm 77:1-14)

muziek: Heinrich Schütz (Becker-Psalter 1661, Psalm 77)

uit: Contrafacten (1988)

1 Ik hef tot God mijn ban-ge stem, ik roep tot Hem: o God, kom mij te sta - de!
Ik steek mijn han - den uit naar God, ik ben in nood, ik smeeek Hem om ge - na - de.

Ik roep Hem aan, mij bij te staan. Als Hij mij niet zijn bijstand biedt, bij wie ga ik __ te ra - de?

2

Steeds denk ik in mijn bitterheid
aan d'oude tijd,
de langvervlogen jaren.
Toen was ik jong,
ik lacht' en zong
en speelde op de snaren.
't Is als een waan
voorbijgegaan,
een zoete droom,
op 's levens stroom
voorbij, voorbij gevaren.

3

Gaat dan mijn trouwe God aan mij
voorgoed voorbij
en is Hij mij vergeten?
Wendt Hij van mij zijn aangezicht,
zijn zoete licht,
wil Hij niet van mij weten?
Kent Hij mij niet,
als Hij mij ziet?
Is Hij niet meer
de trouwe Heer,
naar wie ik graag wil heten?

4

Maar toen ik mij verdiepte in
de vreemde zin
van leven en van lijden,
begreep ik, dat mijn God mij niet
voorgoed verliet,
ja nooit van mij zal scheiden;
dat Hij er is
in duisternis,
in leed en pijn
nabij zal zijn
tot aan het eind der tijden.

5

Dan wordt het alles openbaar
en zonneklaar
de zin van al ons duister,
en heerlijkheid en eer en macht
wordt Hem gebracht
en door de heemlen ruist er
de eeuwen lang
één grote zang
van zaligheid
Hem toegewijd
en ongekende luister.